

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.I.1385/2023/12.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke
Dr. Tuba István Krisztián, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. november 25.
Az ügy tárgya: költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények
Terhelt(ek): terhelt1 és társai (terhelt2 XXXIV. rendű és terhelt3 LIV. rendű terhelt)
Elsőfok: Kecskeméti Járásbíróság, 49.B.56/2015/1489., ítélet, tanácsülés,
2021. július 26.
Másodfok: Kecskeméti Törvényszék, 2.Bf.343/2022/52., ítélet, nyilvános ülés,
2023. március 1.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: terhelt2 XXXIV. rendű terhelt védője és terhelt3 LIV. rendű
terhelt védője
Az indítvány iránya: a XXXIV. rendű és a LIV. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt terhelt1 és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt3 LIV. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kecskeméti Járásbíróság 49.B.56/2015/1489. számú és a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.343/2022/52. számú ítéletét hatályában fenntartja; a terhelt2 XXXIV. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány elutasítja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Kecskeméti Járásbíróság a 2021. július 26. napján meghozott 49.B.56/2015/1489. számú ítéletével

terhelt2 XXXIV. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 342. § (1) bekezdés c) pont] és sikkasztás büntetében [Btk. 372. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 100 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint pénzbüntetésre és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy az így megállapított összesen 300.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy nap fogház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság terhelt2 XXXIV. rendű terhelttel szemben 7.774.930 forint összegre vagyonekbobzást rendelt el;

terhelt3 LIV. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és sikkasztás büntetében [Btk. 372. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 100 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint pénzbüntetésre és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy az így megállapított összesen 300.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy nap fogház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság terhelt3 LIV. rendű terhelttel szemben 17.253.237 forint összegre vagyonekbobzást rendelt el. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[2] A XXXIV. rendű terhelt tekintetében védelmi, az LIV. rendű terhelt vonatkozásában ellentétes irányú fellebbezések alapján eljáró Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. március 1. napján kihirdetett 2.Bf.343/2022/52. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatát terhelt2 XXXIV. rendű terhelt vonatkozásában megváltoztatta, a XXXIV. rendű terhelttel szemben elrendelt vagyonekbobzás összegét 7.770.731 forintra leszállította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt2 XXXIV. rendű terhelt, valamint terhelt3 LIV. rendű terhelt vonatkozásában érdemben helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen terhelt2 XXXIV. rendű és terhelt3 LIV. rendű terhelt védői terjesztettek elő felülvizsgálati indítványt.

[4] 1. A XXXIV. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 648. § a) és b) pontjára, valamint a 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára és (2) bekezdés b) pontjára alapította.

[5] Kifejtette, hogy az eljáró bíróságok a vádon túlterjeszkedtek, és valótlan tényállás alapján törvénysértő ítéletet hoztak, ugyanis a vád nem tartalmaz sem olyan – a jogerős ítélet tényállásában szereplő – tényt, amely szerint a XXXIV. rendű terhelt cégének adótartozása lett volna, erre az eljárásban sem merült fel adat, a vád pedig ehhez kapcsolódó minősítést sem tartalmaz. A védő szerint ezért e körben túlterjeszkedett a vádon a bíróság.

[6] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság ellentmondott önmagának akkor, amikor a vádon túlterjeszkedve a cégeladás céljaként a végelszámolás költségeinek megtakarítását mint célt állapította meg, mivel a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) szerint adótartozással bíró

cégnél kizárt a végelszámolás, az pedig „köztudott, hogy 10 éve nem volt kiemelkedően nagy költség egy cég végelszámolásának díja”.

[7] A védő egyebekben fenntartotta az alapügyben előterjesztett fellebbezésében foglaltakat, és – részletes indokok nélkül – hivatkozott arra, hogy a sikkasztás elévülésének vizsgálatát a másodfokú bíróság elmulasztotta.

[8] Mindezek alapján a jogerős ítélet megváltoztatását, elsődlegesen a XXXIV. rendű terhelt felmentését, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését és a vagyonek kobzás mellőzését indítványozta. „Eljárásjogi jogsértés esetére” indítványozta a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését.

[9] 2. terhelt3 LIV. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát a Be. 648 § a) pontja alapján terjesztette elő arra hivatkozással, hogy a terhelt bűnösségét sikkasztás büntetében a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak a megsértésével állapította meg.

[10] A védő álláspontja szerint terhelt3 LVI. rendű terhelt bűnösségének kimondására a Btk. 372. § (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő sikkasztás büntetében a büntető anyagi jog szabályainak a megsértésével került sor.

[11] Utalt arra, hogy az ítéleti tényállás szerint a LIV. rendű terhelt a kizárólagos tulajdonában álló – ún. egyszemélyes – cégl (cégl) sérelmére követte el a sikkasztás büntettét, amely körülményt az eljáró bíróságok a büntetőjogi minősítés során nem értékelték.

[12] Hivatkozott a védő arra is, hogy a Ptk. ide vonatkozó rendelkezései szerint a terheltnek mint a kft. egyedüli tagjának írásos formában kellett döntéseket hoznia a taggyűlés hatáskörébe tartozó kérdésekben, amely döntések akkor válnak hatályossá, amikor az alapító tag közli azokat az ügyvezetéssel. A terhelt volt az egyetlen ügyvezető, s ekként a társaság egyetlen vezető tisztségviselője is. Az egyedüli tag az ügyvezetőt írásos formában utasíthatja, és azt a tisztségviselője köteles végrehajtani.

[13] Érvelése szerint amennyiben a másodfokú bíróság úgy értékelte – bár ezzel adós maradt –, hogy ez utóbbi, kötelező formákat a LIV. rendű terhelt megszegte, abból még semmiképpen nem következik, hogy ebből akár a cégl, akár azon kívül álló más személy számára vagyoni sérelem származott volna. Kizárólag az esetleges hitelezőket érhetne volna sérelem, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint azonban a társaságnak az üzletrészek átruházásakor (tehát évközben, az utolsó adóbevallási időszakon belül) összesen 3.000 forint adótartozása volt. Az utóbb elrendelt felszámolási eljárásban pedig egyedül a Nemzeti Adóhivatal (NAV) jelentett be összesen 3.000 forint hitelezői igényt. Ez az összeg büntetőjogilag egyébként sem értékelhető.

[14] Álláspontja szerint nem volt jogi akadálya annak, hogy terhelt3 LIV. rendű terhelt a tulajdonát képező kft. működését beszüntesse, és annak sem, hogy a saját tulajdoni igényét a kft.-vel szemben érvényesítse, azaz a „kft.-jéből a saját vagyonát kivegye”. Tény, hogy ennek nem a jogszabály szerint előírt módját (ami a végelszámolás lett volna) választotta. Ehhez kapcsolódik bűnösségének megállapítása a közokirat-hamisítás büntetében, ebből azonban a kft. számára vagyoni sérelem nem származott.

[15] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet változtassa meg, és terhelt3 LIV. rendű terheltet az ellene sikkasztás büntette miatt emelt vád alól mentse fel, egyúttal – a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt törvényi feltételek hiányában – mellőzze a vagyonek kobzás alkalmazását. A kiszabott büntetéssel kapcsolatban indítványozta, hogy azt a Kúria változtassa meg, és a terhelt terhén maradó közokirat-hamisítás büntette miatt büntetés helyett alkalmazzon vele szemben rövid tartamú próbára bocsátást.

[16] 3.1. A Legfőbb Ügyészség a BF.416/2024/2. számú átiratában terhelt2 XXXIV. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[17] Kifejtette, hogy az indítványnak a tényállás iratellenes voltára, az adótartozás fennállásának hiányára való hivatkozása nem vehető figyelembe, mert az irányadó tényállásban foglalt tényekkel ellentétes tényekre hivatkozik. Megjegyzendőnek tartotta, hogy a másodfokú bíróság ezen hivatkozást már a másodfokú eljárásban is előadott érvekkel szemben elvetette, és az okiratok tartalma alapján azt állapította meg, hogy a XXXIV. rendű terhelt cégének volt adótartozása.

[18] Megjegyezte, hogy a védő által felhívott, a Be. 649. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt eljárási szabálysértés körében a felülvizsgálati indítvány okfejtést nem tartalmaz, azonban a jelen ügyben az e pontban felsorolt felülvizsgálati okok nem is merülhetnek fel.

[19] Az indítványnak – tartalma szerint, helyesen – a Be. 649. § (2) bekezdés d) pont 1. fordulata [Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja] szerinti felülvizsgálati ok körében az ügyészség helytállónak tartotta azon védői hivatkozást, amely szerint a Debreceni Járási Ügyészség egységes szerkezetbe foglalt B.3657/2020/20. számú vádiratában nincs utalás a cég adótartozására, azonban az ügyészség kizárólag közokirat-hamisítás büntettével és jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettével vádolta meg a XXXIV. rendű terheltet, költségvetést károsító bűncselekménnyel nem. Ehhez képest, a Legfőbb Ügyészség szerint a bíróság nem terjeszkedett túl a vádon, hiszen a váddal egyezően kizárólag a vagyon elleni és a közbizalom elleni bűncselekményben állapította meg a XXXIV. rendű terhelt bűnösségét, költségvetést károsító vagy más, a vádban nem szereplő bűncselekményben őt nem marasztalta. Az adótartozásnak az ítéleti tényállásban megjelölt 94.071 forint összegére figyelemmel pedig sem az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.), sem a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet (Btké.) 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján, sem az elbíráláskor hatályos Btk. 462. § (3) bekezdése alapján költségvetést károsító bűncselekmény elkövetése fel sem merülhetett. Az elsőfokú ítélet szerint – egyezően a vád állításával – a XXXIV. rendű terhelt célja a fiktív tagcsere lebonyolításával a társasági vagyon jogellenes megszerzése volt, a terhelt magatartása ennek felelt meg, amikor a cég vagyonát az új ügyvezetőnek nem adta át, azt eltulajdonította. Ennek nem mond ellent az a bírói okfejtés, hogy ezzel együtt a terhelt a végelszámolás költségeit is megspórolta.

[20] A védőnek az elévülésre történő hivatkozását az ügyészség szintén nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy ezen érveket a védő az alapügyben is elővezette, azonban a rendelkezésre álló iratok szerint sikkasztás esetében az elkövetési idő vége – 2010. december 31. napja – és a sikkasztás büntette tekintetében az 5 éves elévülési idő között számos, az elévülést félbeszakító eljárási cselekmény történt. A vád benyújtásának dátuma 2015 januárja, amely az elévülési időn belüli, de a vádirat benyújtása előtt is számos, az ügy előbbre vitelét célzó eljárási cselekmény történt. Ilyen volt különösen a XXXIV. rendű terhelt 2013. november 21. és 2014. április 29. napján foganatosított gyanúsított kihallgatása. A sikkasztás büntette tekintetében mind a korábbi Btk. mind az elbíráláskor hatályos Btk. szerint az elévülési idő 5 év volt, míg a terhére rótt közokirat-hamisítás büntette tekintetében az elkövetéskor hatályos korábbi Btk. szerint az elévülési idő 3 év, az elbíráláskor hatályos Btk. szerint 5 év. Így a XXXIV. rendű terhelt első gyanúsított kihallgatása a közbizalom elleni bűncselekmény körében is megszakította a büntethetőség elévülését.

[21] Rámutatott arra is, hogy a vagyonelkobzásra vonatkozó esetleges törvénysértő ítéleti rendelkezés egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban orvosolható, ezért erre nézve a felülvizsgálat a törvényben kizárt.

[22] 3.2. A Legfőbb Ügyészség átiratában terhelt³ LIV. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát szintén alaptalannak tartotta.

[23] A sikkasztás büntette körében kifejtette, hogy a gazdálkodó szervezet vagyona elválík a tulajdonos vagyontól, így az LIV. rendű terhelt mint a kft. törvényes képviselőjét ellátó ügyvezetője számára a kft. vagyona idegen vagyonnak minősült függetlenül attól, hogy ő egyúttal a társaság tulajdonosa is volt. Hivatkozott e körben az 1/2019. BJE határozat V. pontjára, valamint a BH 1997.61. és a BH 2024.102. számú eseti döntésben foglaltakra, amelyekben kifejtettek az egyszemélyes gazdasági társaság esetében is irányadók. Vitathatatlanul tartotta az ügyészség, hogy az LIV. rendű terhelt azon látszat fenntartására törekedett, hogy a valóságban hozzá került vagyon továbbra is a gazdasági társaságnál maradt, ezért volt szükség a fiktív üzletrész-átruházására. Az irányadó tényállásból kitűnően az átadás-átvételi jegyzőkönyvben is azt tüntették fel, hogy az üzletrész értékesítésekor a társaság vagyonát az LIV. rendű terhelt átadta az új ügyvezetőnek, terhelt⁴ III. rendű terhelt részére.

[24] Kifejtette, hogy bár a felülvizsgálati indítvány utal arra, hogy a felszámolási eljárásban bejelentett 3.000 forint hitelezői igény büntetőjogilag nem értékelhető, azonban az irányadó tényállás szerint még ez az adótartozás sem térült meg. Az adóvégrehajtást pedig a felszámolási eljárás követte. Utalt arra, hogy egy cég végelszámolása is költséggel jár, a terhelt pedig ennek fedezetét is elvonta akkor, amikor a cég vagyonát csupán az átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint adta át az új ügyvezetőnek, valójában azt eltulajdonította. Az LIV. rendű terhelt cselekményének az elkövetéskori társadalomra veszélyessége ezért fennállt.

[25] Rámutatott, hogy az LIV. rendű terhelt tehát az irányadó tényállás szerint a kft.-ből színlelt ügylet során vagyonelemeket vont ki, és azokat jogtalanul eltulajdonította, így a sikkasztás tényállási elemei maradéktalanul megvalósultak. A tényállás pontosan rögzíti azt is, hogy a terhelt a rábízott vagyonból mely összeggel gazdagodott jogtalanul, így a cselekmény minősítése és a vagyonelkobzás elrendelése is törvényes.

[26] Indítványozta mindezek alapján, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdése alapján a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen a Kecskeméti Járásbíróság 49.B.56/2015/1489. számú és a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.343/2022/52. számú ítéletét mindkét terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[27] 4. A Legfőbb Ügyészség indítványára a XXXIV. rendű és az LIV. rendű terhelt védője is észrevételt terjesztett elő.

[28] 4.1. A XXXIV. rendű terhelt védője észrevételében a felülvizsgálati indítványát az elévülés körében kiegészítette, indokolással látta el. Kifejtette, hogy nem tényállási-, hanem jogkérdés, hogy az elévülés kezdő időpontja a cég „átadásának” időpontja vagy azon időpont, amikor a tagok a cégvagyonnal sajátjukként rendelkeztek, és a társaság rendelkezése alól kivonásra került a vagyon. Az okiratok és a NAV revizori jelentése alapján a cégvagyonnal rendelkezés időpontja pontosan nem állapítható meg, de 2018. október 15. napja előtti dátum, amikor a társaság vagyona már nem állt a társaság rendelkezésére, a sikkasztást pedig a cég vagyonával való sajátjaként rendelkezés valósít meg, amelyet „valakik” már a cég átadása előtt elkövettek.

[29] Hivatkozott arra is, hogy az eljárás során többször indítványozta az adóhatóság megkeresését. Sérrelmezte, hogy bizonyítási indítványainak az első fokon eljáró bíróság indokolás nélkül nem tett eleget, és azt rögzítette hogy a cég²-nek adótartozása állt fenn, holott az tényszerűen cáfolható lett volna, ha a bizonyítási indítványának a bíróság helyt ad. Előadta, hogy 2020. július 1. napján kelt beadványa mellékleteként csatolta a társaság 2010. évi adó folyószámláját, amelyből megállapíthatóan a 2010. évi nyitó egyenlegek 0 forint összegűek vagy túlfizetésben voltak. A terhelt cégének főkönyvi kartonjából pedig kizárólag

a védő által 2016. évben csatolt irat állt rendelkezésre. Mindezek alapján iratellenesnek tartotta azon megállapítást, hogy a XXXIV. rendű terhelt korábbi cégének adótartozása állt volna fenn.

[30] Előadta, hogy az adóhivatal (akkor APEH) javára 2008. október 15. napján bejegyzett végrehajtási jog előtt a társaság már nem tudott befizetést teljesíteni, az APEH nem tudott végrehajtani, így akkor a vádbeli összeg már nem állt a társaság rendelkezésére. Hivatkozott a NAV revizori jelentésére is, amely szerint a társaság fizetéseképtelenségének időpontja nem állapítható meg, és nem állapítható meg vagyonkimentés sem.

[31] Az elévülés kezdő időpontja vonatkozásában előadta, hogy az nem lehet a cég átadásának napja, mivel a cég vagyonnal akkor már nem rendelkezett, abból csak az átadást követően, harmadik személy által a folyószámláról felvett összeg maradt meg, amelyre vonatkozó bizonyítási indítványokat az elsőfokú bíróság nem vizsgálta.

[32] Ezen túlmenően a védő a felülvizsgálati indítványában foglaltakat változatlanul fenntartotta.

[33] 4.2. Az LIV. rendű terhelt védője észrevételében a felülvizsgálati indítványában foglaltakat fenntartotta. A Legfőbb Ügyészség átiratában felhozott érvekkel kapcsolatban kifejtette, hogy a 3.000 forint adótartozás és a 17.000.000 forint összegű vagyonekbevitel között fennálló nagyságrendi különbség is arra világít rá, hogy a cselekmény nem minősül bűncselekménynek figyelemmel arra, hogy bár formailag megvalósult a sikkasztás, azonban a társadalomra veszélyesség (a hitelezői igények érdemi sérelmének) hiánya miatt a terhelt bűnössége nem áll fenn. Az ügyészségnek a végelszámolás költségeivel kapcsolatosan tett megjegyzését azzal hárította, hogy nem az LIV. rendű terhelt indította el a felszámolást, így annak (illetve a feltételezett végelszámolásnak) a költségei „nem róhatók a terhére”.

[34] **III.** A XXXIV. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa a törvényben kizárt, az LIV. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[35] 1. A Kúria a felülvizsgálati indítványt – a törvényben meghatározott kivétellel – tanácsulésen bírálja el [Be. 660. § (1) bekezdés]. A Kúria a felülvizsgálati indítványról nyilvános ülésen határoz, ha a terhelt vagy a védő a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány kézbesítésétől számított nyolc napon belül ezt indítványozta, vagy ezt a tanács elnöke egyéb okból szükségesnek tartja [Be. 660. § (2) bekezdés a), b) pont].

[36] A felülvizsgálati indítvány nem irányult a terhelt terhére, ezt meghaladóan pedig a tanács elnöke nem tartotta szükségesnek nyilvános ülés tartását. Ezért a Kúria a felülvizsgálati indítvány elbírálására a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulést tűzött ki és a megtámadott határozatot a Be. 659. § (5) bekezdésének megfelelően, a felülvizsgálati indítványban meghatározott okok alapján bírálta felül.

[37] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A törvényi okok köre nem bővíthető.

[38] A Be. 652. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati indítvány irányul, valamint az indítvány előterjesztésének okát és célját. A Kúria a Be. 659. § (5) bekezdése alapján ugyanis a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott okok alapján bírálhatja felül.

[39] A Kúria – amennyiben az adott terhelt vonatkozásában a felülvizsgálati indítvány elutasításának nincs helye – hivatalból vizsgálja, hogy az ügyben a Be. 649. § (2) bekezdés d)

pontja szerinti, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés történt-e [Be. 659. § (6) bekezdés].

[40] A felülvizsgálat alapvető szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. Ennek értelmében a felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható, és nem sérelmezhető a bizonyítási indítványok elutasítása sem.

[41] 2. A XXXIV. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványában hivatkozott Be. 649. § (2) bekezdés b) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát magánindítvány, feljelentés vagy a legfőbb ügyésznek a Be. 4. § (9) bekezdésében, illetve a Btk. 3. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezése hiányában hozta meg.

[42] Azonban sem a felülvizsgálati indítvány, sem a XXXIV. rendű terhelt védőjének észrevétele ezzel a felülvizsgálati okkal kapcsolatosan indokolást érdemben nem tartalmaz. Ekként az indítványozó a felülvizsgálati indítványának konkrét okát és célját – a Be. 652. § (1) bekezdésében foglaltak követelményének megfelelően – nem jelölte meg, vagyis a felülvizsgálati indítványt e körben nem indokolta. Ez pedig a felülvizsgálati indítvány elutasítását eredményezi (Bfv.I.713/2022/3.).

[43] A Legfőbb Ügyészség helyesen utalt arra is, hogy a jelen ügyben a törvényhely által felsorolt eljárási hiányok fel sem merülhetnek, ezért azok érdemi vizsgálata sem lehetséges.

[44] A Kúria megjegyzi azt is, hogy a felülvizsgálati indítvány kötelező indokolásának követelményét nem teljesíti az alapügyben előterjesztett fellebbezés tartalmára való utalás. A felülvizsgálat a rendes jogorvoslattól eltérő okokból és feltételekkel nyújtható be, és a Kúria a felülvizsgálati indítványt annak tartalma alapján bírálja el [Be. 659. § (5) bekezdés]. Ezen túl – más jogosulttól származó felülvizsgálati indítvány esetén – a Kúriának vizsgálnia kell az esetleges azonos tartalmat is [Be. 652. § (7) bekezdés, 656. § (4) bekezdés]. Mindezek miatt az alapügyben benyújtott fellebbezésre vagy egyéb beadványokra való pusztá hivatkozás, a tartalmának részletes kifejtése nélkül, a felülvizsgálati eljárásban nem megengedett.

[45] 3. A XXXIV. rendű terhelt tekintetében a felülvizsgálati indítvány a tartalma szerint, elsődlegesen a vádon túlterjeszkedésre, mint felülvizsgálati okra hivatkozott. A vádon túlterjeszkedés a Be. 2024. március 1. napjától hatályos 649. § (2) bekezdés d) pont 1. fordulója alapján az ezen időpont után benyújtott felülvizsgálati indítvány esetében képezhet felülvizsgálati okot (Bfv.I.89/2024/3.). A XXXIV. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa ennek a feltételnek nem felel meg, mivel a védő a felülvizsgálati indítványt 2023. május 31. napján terjesztette elő a Kecskeméti Törvényszéken.

[46] A Kúria a teljesség érdekében utal a következőkre.

[47] A Be. – szintén 2024. március 1. napjával hatályba lépett – 607. § (1) bekezdés b) pontja szerint az eljárás megszüntetésének van helye, ha az elsőfokú bíróság a vádban le nem írt cselekmény alapján a vádlott bűnösségét állapította meg, felmentette, vagy vele szemben az eljárást megszüntette. Ez jelenti – a bíróság vádhoz kötöttsége [Be. 6. § (1) és (2) bekezdés] ellenére – a vádon való túlterjeszkedést, amely vonatkozhat egy vagy több olyan cselekményre is, amelyet a vád nem tartalmaz.

[48] E felülvizsgálati ok esetén is irányadó szabály azonban, hogy a jogerős ítélettel megállapított tényállás nem támadható. Ezért a védőnek azon megállapításai, amelyekkel az adóhiány tényszerű megállapítását, a bizonyítás hiányos voltát, adórevizori jelentések, egyéb

könyvelési iratok figyelembevételének elmaradását sérelmezte, a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálhatók.

[49] Ettől függetlenül is azonban a felülvizsgálati indítvány ebben a részében is a törvényben kizárt lenne. Helyesen mutatott rá ugyanis a Legfőbb Ügyészség, hogy az adóhiánnyal kapcsolatos bűncselekményt a vád nem tartalmazott, és azt a jogerős ítélet sem állapított meg.

[50] A vádon ténybeli értelemben történt túlterjeszkedés (a vádiratban le nem írt, de további vagy más bűncselekmény megállapítására alkalmas tény megállapítása) rendes jogorvoslat keretében sérelmezhető. A terhelt javára, a felülvizsgálati eljárásban pedig csak akkor, ha a kifogásolt ítéleti tényállásrész további vagy súlyosabb bűncselekmény megállapítását eredményezte a jogerős ítéletben. Erről azonban jelen esetben nincs szó, mert a jogerős ítélet a megállapított adóhiánnyal összefüggésben, költségvetést károsító vagy más bűncselekményt nem tartalmaz a XXXIV. rendű terhelt vonatkozásában. Más szóval ebben az esetben a vádon túlterjeszkedés fogalmilag kizárt.

[51] 4. A XXXIV. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa kizárt az elévülés megállapíthatósága tekintetében is.

[52] Az elévülés bekövetkezése miatt a büntethetőség megszűnése olyan büntető anyagi jogi szabály, amely figyelmen kívül hagyása mellett – a bűnösség megállapítása esetén – a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában foglalt felülvizsgálati ok megvalósul, így az erre történő hivatkozás felülvizsgálati eljárás alapjául szolgálhat (BH 2023.208.I.).

[53] A jogerős ügydöntő határozatban megállapított bűncselekmény minősítése és a büntethetőség elévülése az elkövetés idején hatályos Btk. alapján vizsgálandó.

[54] A bűncselekmény büntethetőségének elévülése mint büntethetőséget kizáró ok mint jogkérdés sem vizsgálható azonban a jogerős ítéletben megállapított tényállástól eltérő tények alapján. Kizárt ezért a felülvizsgálati indítvány, amennyiben az irányadó tényállásban rögzítettől eltérő elkövetési időhöz viszonyítottan állítja az elévülés bekövetkeztét. A XXXIV. rendű terhelt védője azonban éppen e tilalom ellenére alapította eltérő elkövetési időpontra a büntethetőséget kizáró ok megállapíthatóságát, ráadásul akként, hogy további bizonyítékok (revizori jelentés, adófolyószámla egyenlegek) figyelembevételét is indítványozta, ami a felülvizsgálati eljárásban szintén kizárt.

[55] Az irányadó tényállás ugyanis nem tartalmazza azt, hogy a cég 2008. október 15. előtt nem rendelkezett pénzeszközökkel, és a tényállással ellentétes (tény)állítás az is, hogy a társaság vagyona a tulajdonosváltáskor már nem állt rendelkezésre.

[56] A Kúria, szintén a teljesség érdekében utal arra, hogy a Legfőbb Ügyészség álláspontja helyes abban, hogy a terhelt vonatkozásában az elévülés egyik bűncselekmény vonatkozásában sem következett be.

[57] A XXXIV. rendű terhelt terhére megállapított sikkasztás büntette elévülési ideje az elkövetéskor hatályos Btk. alapján 5 év, míg a közokirat-hamisítás büntette esetén 3 év volt [korábbi Btk. 33. § (1) bekezdés b) pont]. Ennél kedvezőbb – a Btk. 2. § (2) bekezdésének alkalmazását megalapozó – szabályozást az elbíráláskori Btk. sem tartalmaz.

[58] Az elévülés határidejének kezdő napja befejezett bűncselekmény esetén az a nap, amikor a törvényi tényállás megvalósul [korábbi Btk. 34. § a) pont]. Ez pedig – a védő hivatkozásával szemben, a jogerős ítéleti tényállásból megállapíthatóan – a sikkasztás esetén 2010. december 22. és 31. napja közé esik {elsőfokú bíróság ítélete [974] bekezdés}.

[59] A közokirat-hamisítás büntette esetében a bűncselekmény a valótlan adat cégnyilvántartásba való bejegyzésével válik befejezetté, míg a bejegyzés alapjául szolgáló okirat aláírása a bűncselekmény szintén büntetendő előkészületét valósíthatja meg (BH

2014.131., BH 2018.102. [14] bekezdés). Ez a jelen ügyben azt jelenti, hogy e bűncselekmény a cégbírószági bejegyzéssel, 2011. március 2. napján vált befejezetté {elsőfokú bíróság ítélete [972] bekezdés}, ezért az elévülés határideje ettől a naptól számítandó.

[60] Az elévülést félbeszakítja a büntető ügyekben eljáró hatóságoknak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik [korábbi Btk. 35. § (1) bekezdés].

[61] A XXXIV. rendű terhelt első gyanúsított kihallgatására 2013. november 21. napján került sor, ami az elévülést megszakította, ettől kezdődően a vádirat benyújtásáig (2015. január 26.) pedig nem telt el a 3 éves elévülési idő, amelyet ezt követően az egyes, érdemben megtartott tárgyalási napok is rendre megszakítottak. Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése (2021. július 26.) és a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának meghozatala (2023. március 1.) között sem telt el három év. Vagyis a kisebb tárgyi súlyú bűncselekmény elévülése sem következett be. Értelemszerűen az ezzel összefüggően, 2010 decemberében elkövetett sikkasztás büntette öt éves elévülési idejének letelte sem állapítható meg.

[62] 5. A felülvizsgálati indítványnak a bünteteskiszabást érintő része vonatkozásában a Kúria rámutat, hogy az ítélkezési gyakorlat következetes arra nézve, hogy a kiszabott büntetés önmagában nem támadható. Ha a felülvizsgálattal érintett cselekmény vonatkozásában anyagi jogszabálysértés nincs, a büntetés önálló vizsgálatára a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja nem biztosít lehetőséget (EBH 2011.2387.). Így az sem képezheti önmagában a felülvizsgálat tárgyát, hogy a bíróságok a büntetés-kiszabás során a büntetés célját, a büntetés-kiszabás elveit, illetőleg a büntetés-kiszabás során értékelhető (súlyosító, enyhítő) tényezőkről szóló 56. BK véleményt miként veszik figyelembe (BH 2005.337.III.).

[63] Ezért a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható, hogy a védő szerint értékelni elmulasztott enyhítő körülményeket a bíróság számba vette-e, ha pedig nem, akkor milyen okból mellőzte azokat, illetve az sem, hogy az egyes büntetés-kiszabási körülményeknek milyen súlyt tulajdonított a büntetés-kiszabás során.

[64] A vagyonekmozgás mellőzésére irányuló indítvány kapcsán a Kúria utal a Be. 650. § (1) bekezdés c) pontjára, amely szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha a sérelmezett törvénysértés egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatása útján orvosolható.

[65] A Be. 671. § 12. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye, amennyiben a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a vagyonekmozgásról.

[66] Ez alapján a XXXIV. rendű terhelttel szemben a jogerős ítélettel elrendelt vagyonekmozgás tekintetében a felülvizsgálati eljárás lefolytatása kizárt, abban egyszerűsített felülvizsgálati eljárás kezdeményezhető.

[67] 6. terhelt3 LIV. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa szerint a terhelt terhére megállapított sikkasztás büntette vonatkozásában hiányzik a társadalomra veszélyesség mint a bűncselekmény eleme.

[68] 6.1. Az LIV. rendű terhelt vonatkozásában a bíróság által megállapított (a másodfokú bíróság által kiegészített) tényállás lényege a következő (III/124. tényállási pont).

[69] Az LIV. rendű terhelt a cég1 tagja és vezető tisztségviselője volt, aki a társaságban meglévő 500.000 forint névértékű üzletrészét 2011. december 8. napján 5.000 forintért értékesítette a terhelt4 III. rendű terhelt által képviselt cég3 részére. A társaság új vezető tisztségviselője terhelt4 III. rendű terhelt lett. Az okiratok aláírásakor terhelt5 II. rendű terhelt irodájában jelen volt az I. rendű terhelt is, az eladó a vevő képviselőjével, terhelt4 III. rendű terhelttel kizárólag ekkor találkozott.

[70] Az üzletrész átruházása és a társasági szerződés módosítása valós ügyleti akarat nélkül, látszólag történt, a társaságba belépő tag a részesedés megszerzéséért a valóságban nem fizetett. Az átadás-átvételi jegyzőkönyvben rögzítették a társaság iratai, valamint 16.000.000 forint készpénzt kitevő pénztára átadásának tényét, továbbá, hogy a társaságnak 2.500.000 forint adótartozása van, valamint további 2.186.126 forint adótartozása válik esedékessé 2012. január 20. napját követően.

[71] Az üzletrészt megvásárló gazdasági társaság és a nevében eljáró terhelt⁴ III. rendű terhelt a társaságot működtetni nem kívánta, a cégbe lépésért, azért, hogy a közhiteles nyilvántartásba valótlán adatok és nyilatkozatok kerüljenek a bünszervezet tagjainak közreműködésével a cégből kilépőknek minimum 500.000 forint díjat kellett fizetni a bünszervezet részére.

[72] A kft. üzletrésznének átruházásával kapcsolatos valótlán tartalmú okiratok és az ehhez kapcsolódó társasági szerződés módosításnak a benyújtása a Fővárosi Bíróságra 2011. december 10-én történt, ezen okiratok alapján a Gyulai Törvényszék Cégbírósága 2011. december 8-i hatállyal a változásokat 2012. január 16-án bejegyezte.

[73] terhelt³ LIV. rendű terhelt a társaság bankszámlájáról 2011. december 7. napján 10.476.435 forintot vett fel. Az LIV. rendű terhelt ugyanezen a napon a társaság tulajdonában lévő rendszám1 forgalmi rendszámú Mercedes Vito 108 CDI tehergépjárművet 1.500.000 forintért értékesítette a cég⁴-nek, a vevő a gépjármű ellenértékét az eladás napján, készpénzben kiegyenlítette.

[74] A kft. 2011. november 29-én 1.776.802 forint pénztáregyenleggel, továbbá 3.500.000 forint készlettel rendelkezett.

[75] A társaság az üzletrész átruházásának időpontjában összesen 17.253.237 forint értéket képviselő vagyonnal rendelkezett, melyet terhelt³ LIV. rendű terhelt a társaság értékesítéskor felvett átadás-átvételi jegyzőkönyvben foglaltakkal ellentétben nem adott át az új ügyvezető, terhelt⁴ III. rendű terhelt részére.

[76] A társaságnak az üzletrészek átruházásakor 3.000 forint adótartozása volt. Az adóhatóság 2011. január 11. napján rendelt el végrehajtást a kft.-vel szemben. Az eljárás során az adótartozás nem térült meg.

[77] A Gyulai Törvényszék 2013. december 17. napjával elrendelte a kft. felszámolását, majd az Fpk.04-13-000273. számon lefolytatott eljárás eredményeként a felszámolási eljárást 2015. március 10. napján befejezetté nyilvánította, és a kft.-t megszüntette.

[78] 6.2. A Btk. 372. § (1) bekezdése szerint, aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik, sikkasztást követ el.

[79] A töretlen bírói gyakorlat szerint a jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság – az adott esetben korlátozott felelősségű társaság – esetében az alapító „cégtulajdonos” vagyona és a társaság vagyona elkülönül, ezért a gazdasági társaság vagyona az alapító szempontjából „idegen dolog”, így ennek eltulajdonítása vagy ezzel sajátjaként rendelkezés esetén a sikkasztás megvalósul.

[80] A védő érvelése szerint ez a vagyoni elkülönülés csak formális volt, ami – az egyszemélyes társasági forma mellett – abból is következik, hogy a céggel szemben mindössze 3.000 forint hitelezői igény maradt fenn, vagyis a hitelezőket nem érte kár.

[81] A bűncselekmény az a szándékosan vagy – ha a törvény a gondatlan elkövetést is büntetni rendeli – gondatlanságból elkövetett cselekmény, amely veszélyes a társadalomra, és amelyre e törvény büntetés kiszabását rendeli [Btk. 4. § (1) bekezdés].

[82] Társadalomra veszélyes cselekmény az a tevékenység vagy mulasztás, amely mások személyét vagy jogait, illetve Magyarország Alaptörvény szerinti társadalmi, gazdasági, állami rendjét sérti vagy veszélyezteti [Btk. 4. § (2) bekezdés].

[83] A társadalomra veszélyesség tehát a bűncselekmény fogalmi eleme, annak vizsgálata elsősorban az adott cselekmény káros következményeinek számbavételét jelenti.

[84] A törvényalkotó az *in abstracto* (elvontságában) társadalomra veszélyesnek tekintett cselekménytípust sorolja be a büntető törvényen belül valamely különös részi törvényi tényállásba, s teszi ezáltal az elkövetését büntetendővé. A törvényi tényállásban megjelölt cselekménytípus tehát törvényi vélelemként (*praesumptio iuris*) társadalomra veszélyesnek tekintendő – mindaddig, amíg azt esetleges normakontroll keretében az Alkotmánybíróság nem iktatja ki a jogrendből.

[85] A cselekménytípusra vélelmezett társadalomra veszélyesség értelemszerűen irányadó, azonban nem érvényesül automatikusan a büntetőjog alkalmazásában. Ugyanis a jogalkalmazó, végső soron a bíróság jogkörébe tartozik annak a vizsgálata, hogy az elkövetőnek felrótt egyedi cselekmény *in concreto* (konkrétságában) is hordoz-e társadalomra veszélyességet. A jogalkalmazó, végső soron a bíróság a törvény adta kompetencia-megosztásban részére juttatott szerepe folytán megállapíthatja, hogy a felrótt cselekmény társadalomra veszélyessége hiányzik (Bfv.I.405/2020/6., BH 2024.150.III.).

[86] A Kúria álláspontja szerint az LIV. rendű terhelt felrótt egyedi cselekménye nem atipikus, ezért nem nélkülözi a társadalomra veszélyességet. Vagyis az adott cselekményben megjelenő társadalomra veszélyesség nem mutat olyan egyedi körülményeket, amelyek folytán megállapítható volna az, hogy törvényi tényállásszerűsége ellenére ne volna egyezőség a büntetendő cselekménytípus mögött álló társadalomra veszélyességgel.

[87] A felülvizsgálati indítvány ugyanis figyelmen kívül hagyta a gazdasági társaság elkülönült vagyoni státuszát, illetve ennek következményeit.

[88] 6.3. Az elkövetéskor hatályos a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Ptk.) 28. § (4) bekezdése szerint a jogi személy jogképes. Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, jogképessége kiterjed mindazokra a jogokra és kötelezettségekre, amelyek jellegüknél fogva nem csupán az emberhez fűződhetnek. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 2. § (2) bekezdése szerint a korlátolt felelősségű társaság (kft.) jogi személyiségű gazdasági társaság. A Gt. 167. § (1) bekezdése értelmében a korlátolt felelősségű társaságot egy tag is alapíthatja. A Gt. 118. § (2) bekezdése értelmében a társaság fennállása alatt a tag az általa teljesített vagyoni hozzájárulást – a külön szabályok szerinti tőkeleszállítás esetét kivéve – a társaságtól nem követelheti vissza.

[89] A Gt. 9. § (2) bekezdés szerint a gazdasági társaságoknak és tagjaiknak (részvényeseinek) e törvényben nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

[90] A korábbi Ptk. 53. § (3) bekezdésében foglalt fogalommeghatározás szerint a korlátolt felelősségű társaság olyan gazdasági társaság, amely előre meghatározott összegű törzsbetétekből álló törzstőkével (jegyzett tőkével) alakul, és amelynél a tag kötelezettsége a társasággal szemben csak törzsbetétenek szolgáltatására és a társasági szerződésben esetleg megállapított egyéb vagyoni hozzájárulás szolgáltatására terjed ki. A társaság kötelezettségeiért – törvényben meghatározott kivétellel – a tag nem felel.

[91] Mindebből következően a gazdasági társaság önálló (tagjaitól elkülönült) vagyonnal rendelkezik, amely felett a tag a jogait nem közvetlenül, hanem az üzletrésze (amely a törzsbetéthez kapcsolódó tagsági jogok és kötelezettségek összessége) útján gyakorolja.

[92] A hivatkozott törvényi rendelkezések szerint tehát a gazdasági társaság tagjai által a gazdasági társaság rendelkezésére bocsátott vagyoni hozzájárulás tulajdonjogilag elkülönül a saját vagyonuktól, az a társaság tulajdona, aminek elsődleges célja a gazdálkodó szervezet gazdasági érdekeinek biztosítása, szolgálata.

[93] Az elkülönült vagyonhoz fűződő (tulajdon)jogot a büntetőjog a vagyon elleni bűncselekmény törvényi tényállásain keresztül hasonlóan védelmezi, mint a természetes személyek esetében.

[94] A Kúria gyakorlata egységes abban, hogy ha a költségvetési pénzek eltérítése a költségvetésből a magánvagyonba történik, a társadalomra veszélyesség hiánya fel sem merülhet (BH 2024.152.II.).

[95] Hasonlóan, amennyiben az elkülönült vagyonnal rendelkező gazdasági társaság vagyonát eltulajdonítja, nem hivatkozhat a társadalomra veszélyesség hiányára abban az esetben sem, ha az adott gazdasági társaság üzletrészenek egyedüli tulajdonosa.

[96] Téves a védő álláspontja, amely szerint pusztán formalitás az, hogy a tulajdonos-ügyvezető a végelszámolást mellőzve vette el a cég pénzeszközeit. A vagyoni viszonyok elkülönültségének éppen az a lényege, hogy a gazdasági társaság vagyona felett az ügyvezető nem önkényesen, hanem a társasági jog szabályai szerint rendelkezhet. E szabályok betartása pedig nem függ az adott cég tulajdonosi szerkezetétől, attól függetlenül, hogy a törvény az egyszemélyes gazdasági társaság tekintetében az általánostól eltérő szabályokat tartalmazhat.

[97] A jogi személy önálló vagyoni felelősségéből az is következik, hogy a vezető tisztségviselő a társaságnak, mint jogi személynek is felelősséggel tartozik a vagyongazdálkodás jogszerűségéért, vagyis a társasági vagyon törvény szerinti kezeléséért. Emellett még akkor is büntetőjogi felelősséggel tartozik, ha nem az eltulajdonítás szándéka vezette, szándékos cselekménye ugyanis a hűtlen kezelés bűncselekményét (Btk. 375. §) valósíthatja meg.

[98] A cég végelszámolással történő megszűnése esetén – ahogy arra a Legfőbb Ügyészség is utalt – a végelszámolás költsége is szükségszerűen felmerül teherként (függetlenül attól a védői hivatkozástól, hogy nem a terhelt kezdeményezte a cég megszüntetését). Ezen túl a tag által az üzletrészére figyelemmel, a végelszámolás befejezésekor maradt, felosztott vagyon olyan személyi jövedelem, amely adójogi következményeket is von maga után.

[99] Mindezek alapján a gazdasági társaság vagyonát bűnös módon csökkentő cselekmény társadalomra veszélyességének hiánya nem állapítható meg.

[100] 6.4. A felülvizsgálati indítványban foglaltakra tekintettel a Kúria arra is utal, hogy a sikkasztás törvényi tényállása nem a hitelezői érdekek védelmét szolgálja, hanem a tulajdonviszonyok sérthetlenségét védi. Ekként közvetlenül a bűncselekmény sértettjei sem lehetnek a gazdasági társaság – esetlegesen ki nem fizetett – hitelezői, és az is közömbös, hogy a magatartás eredménye a hitelezői érdekeket sértette-e.

[101] Emellett az LIV. rendű terhelt cselekménye időben megelőzte a társaság felszámolásának kezdetét, vagyis azt az időpontot, amikor a társaság akkor fennálló vagyonából kielégítésre jogosult hitelezők érdekeit sérthetné. Más szóval a védő érvelésének a csekély káros következmények kapcsán – valós ténybeli alap mellett is – kizárólag a bűncselekmény elkövetését követő időpontra lenne helye; vagyis akkor, amikor „kiderül”, hogy jogos hitelezői igényt érdemben sért-e a jogtalan eltulajdonítás. Ez pedig nem a cselekmény társadalomra veszélyességének hiányát, hanem legfeljebb annak csekélylété válását jelentené. Utóbbi a bűncselekmény megállapíthatóságát azonban nem befolyásolja.

[102] 7. A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdésében megjelölt további eljárási szabálysértést az első- és másodfokú bíróság eljárásában nem állapított meg.

[103] **IV.** A Kúria mindezekre figyelemmel a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen eljárva, a XXXIV. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja értelmében elutasította, az LIV. rendű terhelt tekintetében a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot pedig hatályában fenntartotta, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján.

[104] A Kúria az ügyben a Be. 655. § (2) bekezdés alapján öttagú tanácsban járt el.

[105] A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdése értelmében fellebbezésnek, a 650. § (1) bekezdés b) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[106] A Be. 652. § (6) és (7) bekezdése értelmében minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul, felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be.

[107] A Be. 656. § (4) bekezdése értelmében, az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. november 25.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Tuba István Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró